

ДИАМАНТИТЕ НА ЦАРИЦАТА

Превод от английски: Владимир Бубняк, 1996

chitanka.info

Живял някога в Индия могъщ цар. Една лятна сутрин той излязъл да се поразходи с царицата в градината пред двореца. Когато стигнали до красивото езеро, цялото покрито с водни лилии, те решили да се изкъпят. Преди да влязат в езерото, царицата свалила бриляntenата си огърлица и я дала на прислужницата си и ѝ с казала:

— Седни на сянка под това дърво и пази огърлицата.

Прислужницата с удоволствие изпълнила волята на господарката си. Царят и царицата дълго време се наслаждавали на хладната езерна вода. А уморената прислужница неусетно заспала. Когато се събудила, видяла, че огърлицата е изчезнала. Клетата девойка се изплашила и от страх започнала да пищи.

Един от царските стражи бил наблизко. Когато чул писъка, той дотичал да разбере какво става. Обърканата девойка през сълзи му обяснила какво се е случило и той веднага се втурнал да хване крадеца. Изскочил от градината и видял някакъв дървар, който носел брадва и се спуснал към него. Като видял тичащия към него царски воин, дърварят се уплашил и побягнал, колкото му държали краката. Другите стражи забелязали суматохата, наобиколили подозрителния дървар и го хванали.

През това време царят и царицата излезли от езерото. Царицата се приближила до прислужницата, за да си вземе огърлицата. Като я видяло, бедното момиче заплакало горчиво и ѝ разказало как някакъв мъж откраднал диамантите. Това разстроило царицата, тя изтичала при царя и му повторила всичко, дума по дума. Той изпратил двете жени в двореца и закал завръщането на стражите. Не след дълго стражите довели дърваря. Той бил със завързани ръце и треперел от страх.

— Ти ли открадна диамантената огърлица на царицата? — попитал го строго царят.

Дърварят си помислил, че ако започне да отрича, ще го набият жестоко, и решил, че е по-добре да си признае кражбата и отвърнал:

— Дадох я на един златар, господарю.

Царят викнал на стражите:

— Веднага доведете този златар!

Не след дълго намерили златаря.

— Къде е огърлицата?

Златарят също бил много изплашен и казал:

— Да, господарю! Но аз я дадох на свещеника!

— Повикайте свещеника — заповядал царят.

Стражите хванали свещеника и го довели пред царя. Той го попитал:

— Този златар давал ли ти е една диамантена огърлица?

Свещеника изплашено се обърнал наоколо и отвърнал:

— Да, господарю! Но аз я дадох на музиканта.

— Доведете ми музиканта!

Царят бил извън себе си от ярост. Стражите довели музиканта и царят троснато го попитал:

— Давал ли ти е свещеника една диамантена огърлица?

— Да, господарю! Но аз подарих огърлицата на танцьорката.

— Танцьорката веднага при мен! — заповядал царят.

Стражите довели танцьорката на храма и царят я попитал:

— Давал ли ти е музикантът една диамантена огърлица?

Танцьорката била безстрашна и честна. Тя казала:

— Нищо не ми е давал, господарю. Не съм виждала никаква диамантена огърлица.

Царят сметнал, че цялата история е прекалено объркана. Той не можел да разбере кой е истинският крадец. Освен това се чувствал уморен. Извикал своя министър, разказал му всичко от игла до конец и му заповядал:

— Намери кой е истинския крадец. Аз се връщам в двореца.

Слънцето вече залязвало. Стражите хвърлили в затвора прислужницата и петимата крадци. Случаят бил много объркан, но министърът решил да го разгадае. На следващия ден той говорил първо с прислужницата на царицата. Тя му повтори същата история. Тогава министърът я заплашил и ѝ заповядал да каже истината. Прислужницата започнала да плаче и накрая простенала:

— Господарю, бях заспала и не видях кой е откраднал огърлицата.

Тогава министърът отишъл в затвора. Той поговорил спокойно с всеки един от арестуваните. Всички признали, че са излъгали, защото се страхували. Тогава министърът разбрал, че и петимата арестувани са невинни, а разрешението на загадката се крие някъде другаде.

Министърът отишъл при езерото с лилиите. Огледал градината. От трите страни тя била заобиколена с бодливи храсти, а четвъртата страна била пазена от царските стражи. Нямамо как човек да се

промъкне незабелязано и да открадне огърлицата. Той отново огледал околните дървета и забелязал няколко маймуни, които скачали от клон на клон.

Тогава министърът отишъл на пазара и купил няколко евтини гердана, направени от лъскави мъниста. Повикал няколко ловци на маймуни и ги накарал да му хванат няколко маймуни. Ловците бързо изпълнили задачата и донесли маймуните. Министърът им наредил:

— Занесете тези маймуни при езерото с лилиите.

След това изпратил да извикат прислужницата на царицата. Когато всичко било готово, министърът хвърлил мънистените огърлици на земята, а ловците пуснали маймуните.

— Вземи една огърлица и я сложи на врата си — заповядал министърът на прислужницата.

Девојката взела една огърлица и си я сложила. Като видели какво прави прислужницата, маймуните също взели герданите и си ги сложили. Маймуната, която била откраднала огърлицата на царицата, седяла в клоните на едно дърво и наблюдавала. Тя видяла, че всички са се издокарали с гердани, извадила диамантената огърлица на царицата от една хралупа и си я сложила на шията. След това слязла от дървото и се присъединила към другите маймуни.

Министърът наблюдавал всичко отдалече. Когато маймуните се разиграли, той викнал на прислужницата:

— Хвърли си гердана!

Прислужницата свалила гердана и го хвърлила настрани. Като видели, че прислужницата си сваля гердана и го хвърля настрани, маймуните направили същото. Маймуната-крадец също свалила огърлицата и я захвърлила.

Царските стражи веднага подплашили маймуните и ги прогонили. Министърът се втурнал и грабнал огърлицата на царицата. След това завел прислужницата при царя, подал му диамантената огърлица и казал:

— Господарю, прислужницата и другите обвинени са невинни. Те всички са излъгали от страх да не бъдат наказани. Моля те да ги освободиш.

И му разказал всичко. Царят бил поразен от мъдростта на своя министър. Царицата също била щастлива да си получи обратно своята любима диамантена огърлица. Затворниците били освободени. Царят и

царицата благодарили на министъра и го възнаградили с много подаръци.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.